

Gezi Olayları ve %50 (AKP)-%50 (Ötekiler)

İçeriği Yazan: [Nuran TALAY](#) [1] Zaman: Per, 13/06/2013 - 15:40

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

50-60 belki de 70 yıllık ağaçlar. Yılların çınarları...

İş 563 ağacı savunmaktan öteye taşındı, bunun hepimiz farkındayız günlerdir. Bedenlerine karışılmasından rahatsız olanlar, yatak odasına kadar giren siyasete isyan edenler, demokrasi arayışı ve hukuk beklentisinde olanlar, özgürlüklerinin kısıtlandığını düşünenler oradalar, sokaklardalar. Ve biraz sağduyu beklentisi içindeler...

İki ağaç için ortalığı ayağa kaldırdılar deniyor;

Kadir Topbaş “**Gezi Parkı olarak bilinen alan 50 bin metrekare civarı 563 ağaç var. 72 ağaç taşınabilecek nitelikte çapı 40 santimin altında olduğu için. 26 ağaç da taşınır ama riskleri var**” diye belirtmişti. İhlamur ağaçlarının nefis kokusu eşliğinde birçok fotoğraf çektim.

Ve oradan birkaç ağacın dışında hiçbir ağacın bir başka yere taşınıp hayat bulmasının imkânı yok. Koca çınarlar devrilecek yani. Bahse konu kışla 1780-1940 yılları varlığını sürdürmüş ancak 73 yıl sonra tekrar **hayat verilmek isteniyor nedense üstelik var olan hayatlar yok edilerek**. Ağaçların canlı olduğu unutuluyor çoğu zaman.

Ağaçların ne Taksim/Gezi Parkı'nda ne üçüncü köprü ne de bir başka alanda kesilmesini istemiyorum. Onların yaşam hakkı da, nefes alma hakkımız da görmezden gelinmesin istiyorum. **Evet, iktidar partisi ağaçlandırma, çiçek vb. konularda çok iyi çalışıyor ve bu konuda çok hassaslar yarattıkları güzellikler için teşekkür ederken aynı hassasiyeti var olan yaşayan ağaçlar içinde göstereceklerini diliyor, istiyor, ümit ediyorum.**

Ağaçların gölgesinde, sokaklarda, caddelerde İstanbul, İzmir, Ankara, Antalya ve daha birçok ilimizde ve Yurtdışında GEZİ PARK'ına sahip çıkanlara yoğun destek var.

Günlerdir süren direnişte, kolu kopan, gözünü kaybeden, yüzü-kafası biber gazı ile parçalanmış, ölen, hala hastanelerde yaşam savaşı veren ve binlerce yaralı. Fiziksel ve ruhsal şiddete maruz kalan binler. Polisin orantısız güç kullanımını sokaklarda gördük, televizyonlardan izledik, gazetelerden okuduk. Kamu malına veya çevreye zarar veren fırsatçı provokatörlerin de oldukça fazla olduğunu anladık.

Peki şimdi ne olacak,

“% 50'yi evlerinde zorla tutuyorum”

“Sizin anladığınız dilden konuşmasını da biliriz”

“AKM'yi de yıkacağız”

“Benim milletim (%50) için”

"Onların yanına mı bırakacağız"

Vs... uzayıp giden, tahrik, tehdit, yıkıcı, ötekileştirici, incitici söylemler zinciri.

%50 (AKP)&%50(Ötekiler) birbirine mi kırdırılacak?

(Biz hepimiz bu ülkenin vatandaşıyız)

Veya bu durumu fırsat bilip Taksim binlerce vatandaşımızın katili, terörist başının posterini asıp bayraklarını dalgalandıranlarla birbirimize mi gireceğiz. Guruba müdahale edenler olsa gerçek tüm çıplaklığı ile medya aracılığı ile yansıtılmadığından gözlemlenme durumunda kalınıyor. Ülkemizin ilk baş sorunu terörken ve ülkemizin gelişmesini, ileri seviyelerine ulaşmasında hep engel olmuşken, binlerce gencimizi şehit eden terörün destekçilerini Taksim'de ve onun nezdinde ülkemizin bir karış toprağında görmek istemiyorum.

Mesele ne faiz lobisi, ne borsada ki para kaygısı. Ayrıca kişisel mesele de değil. Mesele bu ülkede **sadece %50 (AKP) yaşıyormuş** gibi davranılması.

Özgürlük hepimiz için,

Demokrasi hepimiz için,

Hukuk hepimiz için,

Ağaçlar hepimiz için,

Laiklik hepimiz için,

Çağdaşlık hepimiz için,

Ülkemizin gelişmesi hepimiz için,

Ve sağduyu hepimiz için gerekli.

Bu ülke toprakları üzerinde yaşayan herkesin beklentileri, dilekleri, istekleri var.

Her şeyi devletten beklemeyin kardeşim diyenler de var.

Her insanın yaşama hakkı, hür irade hakkı ve demokrasi hakkı var. Başbakanlık makamından beklenen halkın penceresinden bakılabilmesi. Halkı; iktidar partisine oy veren olarak değerlendirmek ülkemizin ilerlemesi açısından; üzücü, tedirgin edici ve hayal kırıklığıdır. Bir elin nesi var iki elin sesi var misali **görmezden gelmek var olduğu gerçeğini değiştirmeyecektir.**

Ortak payda da birleşmek, yapıcı ve kucaklayıcı olmak gerekiyor.

Bir gıdım sağduyu lütfen !

Nuran TALAY

nuran.talay@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

seçim şart

İçeriği Yazan: Cengiz(Doğrulanmamış) Zaman: Salı, 18/06/2013 - 12:55

sorun temelde iki ağacı savunmaktan çıkıp,akpnin dinci faşizan yönetim tarzına karşı geniş bir halk muhalefet hareketine dönüşmüştür,bu aşamadan sonra artık sağduyu değil aslında solduyulu olmak gerekmektedir,akp hükümeti bir an önce erken genel seçimlere gitmeli ülke bu kaos ortamından ancak bu yolla çıkabilir,aksi takdirde basında yer alan inatlaşan akp askerleri halkın karşısına dikerse, ülkeyi kan gölüne çevirir ve bu hareket tarzından kimseye bir yarar gelmez,

Gezi İsyanı Devrim ve Sosyalizm

İçeriği Yazan: Cengiz T.(Doğrulanmamış) Zaman: Salı, 15/04/2014 - 11:33

Gezi İsyanı Devrim ve Sosyalizm

Devrimin ayak sesleri ilk kez gezi isyanında duyuldu dersek yanlış olmaz.Taksim meydanını dolduran kitle sınıfsal olarak küçük burjuva idi. Amaçları tabii ki bir devrim yapmak değildi.Orada toplanan kitlenin tek amacı vardı, o da tayyip faşizminden kurtulmaktı. Çünkü halk tüm sınıflarıyla ciddi bir

dinci faşizmin pençesi altındaydı.Yurttaşların özel hayatlarını bile baskı altına alan bir zihniyeti yok etmek o kadar kolay değildi şüphesiz. Burjuva devlet zaten ordu,polis ve bürokrasisiyle kitleleri baskı ve zor aygıtı demektir.Nitekim Türk devleti de ayaklanan kitlelere bu zalim faşist yüzünü göstermiştir.İddialara göre 20 milyona yakın bir kitle isyan etmiş taksim meydanını doldurup polisin gazına suyu şiddetine yiğitçe direnmiş hatta can kayıpları olmuştur.Zulüm ta sınıflı toplumların başından beri zalim yöneticilerin halka karşı kullandıkları bir silah olmuştur.Sömürge ve zalim yöneticiler bu silahı ordu,polis ve bürokrasi eliyle kullanarak emekçi halkı sömürerek emekçi halkın sırtından zenginleşmişlerdir.Sınıflı toplumun başlangıcı kölecilerden beri yaşanan tarihsel gerçeklikler günümüzde de kapitalizmde ağır şekilde yaşanmaktadır.Gezi isyanında ve başkaldırısında da bizzat başbakanın emriyle polis tarafından ayaklanan kitle sindirilmeye bastırılmaya püskürtülmeye çalışılmıştır.Ancak yiğit kitle sonuna kadar direnmiş dinci faşist rejimin polisini etkisiz kılmak yönünde önemli mevziler elde etmiştir. Elbette ki bir barikat savaşı yaşanmamış ancak taşla sopa ile direnilmiş daha çok sivil itaatsızlık benzeri bir eylem tarzı geliştirilmiştir.Ayaklanan kitle örgütsüz dağınık ve proleteryanın,işçi sınıfının katılımı hiç yoktur.Kitle,her sınıftan yurttaşlarla Mustafa Kemal askerleriyiz sloganları ve Türk bayrağı ,Mustafa Kemal posterleriyle daha çok ulusalcı bir portre çizmekle birlikte akp dışında tüm siyasal partilerin yandaşları sempaticileri ile benim sahte soytarı sevrici sol olarak adlandırdığım gruplar da meydana yerlerini almışlardır.İmralıdaki apo bölücü yandaşlarına bu eyleme katılmayın diye talimat verdiğinden pkk-bdp yandaşları alana gelememiştir.Peki bu gezi isyanı ve başkaldırısı, Arap baharıyla ayaklanan mısırda geniş halk kitlelerinin dinci faşizan morsi rejimini deviren bir insiyatife ve devrimci eyleme dönüşmemiştir?Bu gezi isyanı ve başkaldırısından çıkartılması gereken ders ve sorulması gereken can alıcı soru bu olsa gerekir.Bu sorunun yanıtını sadece Türkiyede ayaklanan kitlelerin örgütsüz olmasına bağlamak bence yetersiz kalır.Çünkü mısırda kitle de örgütsüz ve dağınık olmasına karşın amacına ulaşmış ve mersinin iktidarını yerle bir etmiştir.Bu noktada bence mısırda ordu polis ve bürokrasinin morsi iktidarını devirmek konusunda halkla bir uzlaşmaya varmış olması devrimi başarıya ulaştıran asıl etkidir.Bu devrim mülkiyet ilişkilerine dokunmayan bir halk devrimi olduğundan ülkenin başına gelen abd emperyalizm destekli mısırlı generalin yönetim tarzı morsi yandaşı müslüman kardeşler örgütü yandaşları dışında pek bir sıkıntı ve hoşnutsuzluğa yol açmamıştır.Devrimin öncü karakteri küçük burjuva devrimi olarak belirmiş süreç içinde yoksul emekçileri,proleteryanı yanına çekmeyi başarmıştır.Aslında bu yönüyle de gezi ayaklanmasına katılan sınıf bileşenleriyle de benzerlik bulmak mümkündür.Gezi de mısır tahrirde de devrimin karakteri ve öncüsü küçük burjuva sınıfı olmakla birlikte devrime asıl destek veren kent yoksulları işçi sınıfı proleterya ve onun siyasal temsilcileri komünist parti, sosyalist parti ve sendikalar bu devrime destek veren aktörler olmuşlardır.Oysa mısır halkı Türk halkı gibi kemalizmin getirdiği laikliği aydınlanma devrimini yaşayıp içine sindirmediği halde Türk halkına cesur,kahraman,devrimci bir ders vermiştir.12 yıllık akp iktidarı zaten laikliği tümüyle rafa kaldırmıştır.Laikliğin olmadığı bir ülkede demokrasiden söz etmek de imkansızdır.Sonuçta gezi isyanı ve başkaldırısı bir devrime varamadan sona erip eski hamam eski tas hesabı, tayyip faşizmi 30 mart yerel seçimlerinden de zaferle çıkmıştır.Şimdi de tayyip cumhurbaşkanı olmak,daha fazla yetkilerle donanmak için gün saymaktadır.

Bu noktada bir parantez açıp,proleter devrimin olabilmesi için gerekli nesnel koşullar nelerdir onlara bakmak doğru olacaktır.Marksa göre devrim, bir toplumdaki üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki uzlaşmaz çelişki ve çatışmanın işçi sınıfı açısından artık dayanılmaz boyutlara vardığında patlak verecektir.Ancak Marksın yaşadığı çağ özellikle İngiltere gibi kapitalizmin acımasızca uygulandığı henüz serbest rekabetçi bir evrede,kapitalizmin sermaye birikimi uğruna proleteryanı ağır çalışma koşulları altında 15-20 saat çalışmaya zorladığı bir çağdır.Bu dönem tüm kapitalist batıda artı değer sömürsünün yoğun olarak yaşandığı bir dönemdir.Marksın dahice bulduğu artı değer yasası kapitalizmdeki sömürünün sırrını ve anahtarını da ortaya çıkartmıştır.Proleterya,işçi sınıfı uzun çalışma saatleri boyunca ücretini çıkarttıktan sonra patrona burjuvaya fazladan değer kazandırır işte buna artı değer denilmektedir.Kapitalistin tüm serveti tüm zenginliğinin kaynağı işte bu artı değerle açıklanacaktır.İşte bu yasayı bulan Markstır ve ona tüm işçi sınıfı çok şey borçludur kuşkusuz. Dolayısıyla Marks bu artı değer teorisiyle, aynı zamanda işçinin kapitalist düzende hiç bir zaman emeğinin tam hakkını alamayacağını da somut ve bilimsel olarak kanıtlamış olur. Nitekim Marks ve Engels, öncelikle başta İngiltere, Almanya, Fransa gibi gelişmiş kapitalist ülkelerde bir proleter devrim öngörüsü ve beklentisi içine girmişlerdir.Ancak,yine burjuva sınıfının üretici güçler ve üretim ilişkileri arasındaki uzlaşmaz çelişkiyi işçi sınıfı açısından giderek dayanılır bir noktaya çekmesi yüzünden bu öngörüler ve beklentileri gerçekleşemez. Paris komünü dışında işçi sınıfı iktidarı, proleterya diktatörlüğü batıda hayat bulamaz.Paris komünü ise işçilerin 70 gün boyunca parisin belediye yönetimine el koyduğu kısa bir dönemdir.Ancak bu kısa dönemde paris proleteryası,

siyasal iktidarını eşitlikçi özgürlükçü ve demokratik bir toplum kurma yolunda kullanmasını bilmiştir. Fransanın burjuva devletinin ordusu tarafından vahşice,canice bu devrimciler katledilmiştir.Marks sınıf savaşı ve 18 brumeir kitabında bu olaya geniş şekilde yer vermiş,paris komünün başarısız olmasının nedenini devrimcilerin bankalara el koymamalarına bağlamıştır.Peki burjuva sınıfı toplumdaki tek devrimci sınıf olan proleteryaı bir devrim yapmak yolundan nasıl alıkoymuştur?Bunu daha çok işçi ücretlerini arttırarak, işçi sınıfının gerek sendikal temsilcilerini gerekse siyasal temsilcilerini, sosyalist ve komünist parti yöneticilerini satın alarak ya da sınıf uzlaşmacı fikirleri proleterya arasında yayarak gerçekleştirmiştir.Batıda sosyal demokrasi ideolojisinin doğmasının ardında,burjuvazinin kapitalizmi reformlarla,revizyonlarla sürdürmek kaygısı yatmaktadır.Dolayısıyla işçi sınıfı hareketine sızan bu reformist ve revizyonist hareket işçi sınıfını sürekli proleter devrimden uzaklaştırmak için elinden geleni yapmıştır.Bunlar günümüzde de her ülkede mevcuttur ve bunlara kapitalizmin ajanları dememiz doğru olacaktır.12 Eylül darbesi öncesi patronların çıkarlarını savunan sendikalara sarı sendika adı verildiği hafızalardadır.Sosyal demokrasinin Türkiye'deki temsilcisi chp olarak görünmekle birlikte,ülkemizde batılı anlamda sosyal demokrat bir parti de mevcut değildir.

İşçi sınıfının öğretmenleri Marks ve Engels ustaların vefatından yaklaşık elli yıl sonra proleter devrim 1917'de Rusya gibi yarı feodal ve emperyalist bir ülkede Lenin öncülüğünde patlak verecektir.Demek ki sosyalist devrimin rotası batıdan doğuya kaymıştır artık.Ancak artık rusyada devrimci durum, proleterya-burjuva çelişkisi değildir.Bu aşamada Lenin, kapitalizmin gelişerek artık emperyalist evreye vardığını somut olarak kanıtlıyarak bence marksizme en büyük teorik katkıyı yapacaktır.Leninin emperyalizm kitabı özellikle batı kapitalizmin sermaye ihracı yoluyla sömürsünü pekiştirdiğini kanıtlamıştır.Batılı kapitalist ülkeler, sermaye birikimi döneminde asya ve afrikada koloniler kurup nasıl o bölgelerin hammadde kaynaklarını ve işgücünü sömürüp talan edip ülkesine aktarırsa şimdi de batılı emperyalist ülkeler, bankaları ve çok uluslu şirketleri aracılığıyla dünyayı (Türkiyede dahil buna) sömürmekte elde ettiği karı ülkesine transfer etmektedir.Dolayısıyla sömürülen ülkede işçi sınıfı hem işbirlikçi teknelci kapitalizm tarafından hem de ülkesinin emperyalizme bağımlı olması nedeniyle emperyalist ülke tarafından sömürülmektedir.Türkiyede burjuva devlet teknelci burjuva sınıfının çıkarlarını savunmak için vardır,varlık nedeni budur.Zaten Türkiye'nin yarı sömürge ve yarı feodal bir ülke olduğu tespitini yaptığımızda ülkemizin kaynaklarının işbirlikçi teknelci burjuvazi tarafından emperyalist merkezlere aktarıldığı bilinen bir gerçekliktir.O halde emperyalizmin hakim olduğu dünyada devrimi doğuracak proleter burjuvazi uzlaşmaz çelişkisinin-çatışmasının yanına bir de ezen-ezilen ülke uzlaşmaz çelişkisi eklenecektir.Slogan olarak da lenin dünyanın tüm ezilen ulusları ve proleterleri birleşiniz demiştir. Lenin bu yolla Marksizmi daha da geliştirip,rusyanın siyasal ekonomik ve sınıfsal yapısına ve ihtiyaçlarına uygun hale getirmiştir. Ona göre devrim artık emperyalizme bağımlı ülkelerin herbirinde ya da onun deyimiyle zincirin en zayıf halkasında olacaktır.Ekim devrimi tarımda henüz feodal toprak ağalığının hakim mülkiyet tarzı olduğu rusyada zor ve sancılı bir süreç izlemiştir. Çarın devrilmesinden sonra bir yandan savaş,bir yandan kıtlık ve açlık Rus halkını zor bir sınav vermeye zorlamıştır. Bu sıkıntılı süreç Lenini sosyalist üretim ilişkilerinin özellikle tarımsal alanda tam olarak yerleştirmek için sosyalist devrimden geri adım atmasına ve nep(new economic program)adıyla geçici bir dönem de olsa kapitalizmin piyasa kuralları uygulaması yoluna itmiştir.Zaten lenin diyalektik mantığın da gereği olarak (çünkü diyalektiğe göre hayatta herşey karşıtıyla varolur) hep rusyanın sosyal sınıfsal gerçeklikleri temelinde kararlar almış,nep olayında da görüldüğü üzere, gerekirse sosyalist devrimin geleceği uğruna ilkelerinden de ödün vermeyi geri adım atıp tekrar ileri adım atmaya benimseyen,pragmatist yanı da ağır basan bir lider olmuştur. Lenin bunu Ekim devriminin daha da pekişmesi ve üretici güçleri geliştirmek amacıyla yapmış, neple de amacına ulaşmıştır. Zaten Stalinle birlikte nep dönemine son verilerek sosyalist üretim ilişkileri inşa süreci tamamlanmıştır.Kısa süren Lenin dönemini bir kurtuluş,stalin dönemini ise bir kuruluş dönemi olarak görmemiz bence doğru olacaktır. Özellikle stalin dönemini emperyalist batı dünyasının kitlelerin beynini yıkamak üzere hep bir hitler gibi acımasız bir diktatör olarak propagandası gerçeklerle bağdaşmamaktadır. Bu bence emperyalizmin iftiralarından gerçekleri çarpıtma çabalarından birisidir.Emperyalist batının amacı sosyalizmi kitlelerin gözünde karalamak,insan hak ve özgürlükleri ve demokrasi gibi sahte kavramlarla halkların kafasını,zihnini bulandırmaktır.Oysa gerçekte sınıfsal açıdan baktığımızda, kapitalizmde demokrasi azınlıktaki burjuva sınıfının çoğunluktaki emekçi halka dayattığı bir diktatörlüktür. Her rejim gibi burjuva demokrasisi de özünde hakim sınıfların çıkarlarının işçi sınıfına,emekçi halka baskıyla zorla dayatılmasıdır.Sosyalizm proleter demokrasisini hayata geçirerek,aslında çoğunluktaki proleteryanın ve emekçi halkın çıkarlarını bir avuç mülk sahibi sınıfa empoze ederek gerçek demokrasiyi kurar.Emperyalist batının staline bakışına gelirsek,her olayı,kişiyi kendi tarihsel,sosyal siyasal koşulları çerçevesinde değerlendirmemiz tarihsel materyalist

felsefemizin gereğidir. Leninin deyişiyle gerçekler devrimcidir, stalin konusunda doğru bir görüşe varmak için o dönemi tüm detaylarıyla yansız bir şekilde ortaya koyup, bu bilgilerden hareketle eleştirel akılcı ve diyalektik yöntemle ciddi bir analiz yapabileceğimiz kanısındayım. Devrimci bakış açısı da bunu gerektirir. Stalini haksız yere eleştiren emperyalist batı ikinci dünya savaşı sırasında hitler faşizmi ve nazizmini stalin ve rus halkının kahramanca verdiği anti faşist mücadelesinin durduğunu iyi bilmek zorundadır.

Ekim devriminin tüm kazanımları, stalinin ölümünden sonra iktidara gelen ve stalini komünist parti kongresinde haksız yere eleştirip ona iftiralar içeren bir rapor yayınlayan kruçef tarafından bir kenara atılarak, önce proleterya diktatörlüğünden vazgeçilip, halk devleti gibi içeriği belirsiz bir devlet anlayışı benimsenmiş, ardından emperyalist batıyla uzlaşan, barış içinde bir arada yaşama gibi sınıfsal mücadeleden geri adım atan bir yaklaşım öne çıkartılmıştır. Aslında ta Markstan beri revizyonizm oportünizm Marksçı Leninci hareket içine sızarak onu devrimci ve sınıfsal özünden kopartmaya çalışmışlardır. Kruçef de o oportünistlerden birisidir zaten. Oportünistler emperyalizmin çıkarlarına hizmet ettiklerinden aslında sınıfsal olarak burjuvadırlar ve burjuva dünya görüşünü savunurlar. Kruçefin ölümünün ardından gelen brejnev ise kruçefin devamı gibidir. O da oportünisttir ve amerikan emperyalizmle uzlaşan bir siyaset izler. Emperyalist batıya karşı barış içinde bir arada yaşama ve yumuşama politikası izledi. Çekoslovakya ve Afganistana müdahale ederek oralarda emperyalizmin etkisini kırmasını, dayanışma göstermesini olumlu olarak görmek mümkündür. Ancak artık sovyetlerdeki rejim leninci ilkelerden çoktan uzaklaşmış, komünizmin hedefi olan sınıfsız toplum ve proleterya diktatörlüğü aşamasına ulaşamamıştır. Bürokrasinin kariyerizm, elitçilik, yolsuzluk ve rüşvet gibi yozlaşan niteliği zaten kitlelerin devrime sahip çıkmasının, proleter demokrasinin önünü kapatmıştır. Gorbacovla birlikte ekim devrimi toptan tasfiye edilmiş ve rusya milliyet temelinde bölünmüş parçalanmıştır. Başta abd emperyalizmi ve batının saldırıları karşısında sovyetler sadece 70 yıl dayanabilmiştir.

Son olarak sovyet deneyi iflas etse de, insanlığın sınıfsız sömürsüz eşit özgür bir toplum kurma tasarısı hep var olacak, hatalardan dersler çıkartarak işçi sınıfı proleterya ve emekçi halk tüm doğayla insanla uyumlu bir dünya kuracaktır. Çünkü kapitalizm emekçi halka, proleterya'ya sadece sömür, zulüm, baskı ve yabancılaştırma getirmektedir, bu gayri insani düzenin bir alternatifi vardır o da sosyalizmdir, komünizmdir. Bu düzeni kurmak Marksın dediği gibi emekçilerin eseri olacaktır.

GEZİ DİRENİŞİMİZ

İçeriği Yazan: Okur: İlhan AYDEMİR (Doğrulanmamış) Zaman: Çar, 10/12/2014 - 02:14

Gezi direnişi küçük bir yazı ile anlatılamaz. Gezi eylemleri, Türk Gençleri'nin Cumhuriyet düşmanlarına boyun eğmeyeceklerini, Atatürk'ün resimlerini resmi dairelerden indirenlere ve "TC" amblemini resmi kurum tabelalarından indiren hain güçlere ve Mehmetçiği şehit eden hain PKK çetesine karşı bu devletin Anayasasının, yasalarının, yüce hatıralarının ve yüce kurucusunun, amblemlerinin, ordusunun, "Türkiye Cumhuriyeti" adının, bu devlet adındaki "Türk" vurgusunun sonsuz olarak yaşayacağını, sahipsiz olmadığını göstermek için yaptıkları eylemler dizisidir. Bugünlerde adı "İmralı'daki İrade" olarak geçen hayın öcalan'ın o günlerde PKK çetesine "Meydanları Türkler'e bırakmayın" diye emir göndermesi nedeniyle çete elemanları toplanma yerlerine çetenin damgasını vurmaya denediler. O durumda polis asıl bastırılacak olan Türk Gençleri'ni ayıramayıp kaza ile PKK çetesi elemanlarına da zarar verince çete taktik değiştirdi. PKK çetesi elemanları bu şekilde kazaya uğradıkları olaylardan sonraki taktiklerinde hergün, eylem ortamında polisin bilgisi içinde (yani polis saldırısı durdurularak) direnişteki halkın arasından geçip bir klip çekerek ve bu klipleri AB medyasına servis ederek kendilerinin bu eylemlerin içinde olduğu algısını yaratmağa yöneldiler. Gezi direnişinde Şehit Mehmetçiklerin kanları savunuldu, ihanet yolcularının barış elçisi gibi gösterildiği ihanet açılımları protesto edildi. Hain adamlar sürüsünün ("Akil" denen zevat) memlekette dolaşarak halkın şehit acıları ile alay etmeleri protesto edildi. Hain Adam heyetlerinin gezileri halkın Gezi Eylemleri ile durduruldu. İhanet açılımları protesto edildi. Yani, PKK çetesi ve onun dışarıdaki akıl hocaları emrinde koordineli çalışan siyasi ortakları, yani sadece hain güçler protesto edildi. Bazılarının Gezi direnişini unutamayacakları, onların o günlerdeki telaşından da belli idi, olayların dillerine dolaşık kalması bundandır. Gezi direnişinin yukarıda saydığım nedenlerini unutturmak, sonra

da oradaki direnişini nedensiz, en azından nedenleri belirsiz gibi, nedenleri gizli imiş gibi göstermek arzusu duyanlara henüz ihanet açılımlarının unutulmadığını zaman zaman hatırlatmakta yarar olduğunu düşünüyorum. Bu yazıyı bu nedenle yazdım. Yukarıdaki duru anlatımıyla Gezi Direnişini Politika Dergisi'nde kayda geçiren Sayın Nuran TALAY'a da böylece bana bu vesileyi kullanma şansı yarattığı için teşekkür ediyorum.

- [Güncel](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (18/05/2024 - 16:08 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/gezi-olaylari-ve-50-akp-50-otekiler>

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/nuran-talay>
[2] <mailto:nuran.talay@politikadergisi.com>
[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>